

Dels i Forbindelse med, at de have været til en vis Grad selvstændige og haft et meget betydeligt Ansvar. Betydelige Mænd stille Krav om at have et betydeligt Ansvar og en vis Grad af Selvstændighed i deres Afgørelser. Naar vi nu fremtidig faa 3 Inspektører, der ere i meget underordnede Stillinger, kan man ikke vente sig andet end at faa Folk af noget mindre Betydning end de tidligere, det bliver man nødt til at nøjes med. I disse efter Lovens Karakter og i Sammenligning med de nuværende Bygningsinspektører, kan man vel nok sige, 2den Rangs Kræfter skal man for Fremtiden søge hele den Garanti, som nu søges hos de 1ste Rangs Kræfter, der findes paa 5 forskellige Steder i Landet. Den ypperste Sagkundskab skulde saa skaffes ved den Kontrol, der øves overfor disse af Bygningsdirektøren. Men der fastsættes i Loven slet ikke noget om, at han skal have den 1ste Rangs Sagkundskab. Det er endog blevet udtalt her, at det, hvis jeg ikke tager fejl, slet ikke vilde være nødvendigt, at det var en bygningskyndig Mand. Jeg ser med nogen Betænkelighed paa dette.

Der er ogsaa en anden Side af Sagen, som jeg vil berøre. Man venter en betydelig Besparelse ved dette Forslag. Det kan jo være rigtigt nok at spare ved Opførelsen af Statens Bygninger, og det kan ogsaa være rigtigt nok, hvad det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Johansen) sagde, at gennemgaaende bygger Staten dyrere end private. Det kan være rigtigt nok, naar Talen er om den ligefremme Bygningsudgift, men om det just er dyrere i Forhold til Bygningens Kvalitet, er et andet Spørgsmaal. Gennemgaaende bygger Staten ogsaa solidere end private, og paa mange Punkter er det i sin Orden, fordi Staten har Brug for mere solide Bygninger end private. Ofte kan ganske vist den private Bygning være ganske fortræffelig, men ved de fleste private Bygninger er det gennemgaaende mere et Tilfælde, hvor gode de blive, medens der ved Statens Byggetagender som Regel, altsaa vel ikke absolut, er tilvejebragt den størst mulige Sikkerhed for, at det, man bygger, virkelig bliver saa godt, at det svarer til den Sum, man giver ud derfor. Men Tilvejebringelsen af en saadan Sikkerhed er imidlertid altid ensbetydende med større Udgifter, og i denne Omstændighed har man en naturlig Grund til, at Staten som Regel maa bygge dyrere, end private kunne. Naturligvis er der ogsaa andre Grunde, som jeg ingenlunde

skal lukke Øjnene for, men jeg fremhæver kun dette, der dog staar som en Modvægt mod den undertiden for stærke Dadel, der rejses mod Kostbarheden af Statens Byggetagender.

Det var væsentlig kun disse principielle Betragtninger, jeg vilde gøre gældende. Det forekommer mig, ligesom den ærede sidste Taler (Christiansen), at det er en Mangel, at man paa intet Sted i Loven har sikret sig en bestemt sagkyndig Ingeniørassistance. Der er nu i de mange Anlæg, der foretages i Bygninger, saa meget, der falder ind under Ingeniørvidenskaben, og som Arkitekterne ifølge deres Uddannelse ikke ere særlig inde i. Jeg har en særlig Udtalelse derom netop fra en af vore ypperste Arkitekter, og dette Punkt vil ogsaa jeg bede det eventuelle Udvalg have sin Opmærksomhed henvendt paa.

Ministeren for offentlige Arbejder (Jensen-Sønderup): Om der end er rejst, jeg vil ikke just sige Indvendinger, men Betænkeligheder ved Forslagets enkelte Bestemmelser, synes jeg dog, at jeg har Grund til at være tilfreds med, at Lovforslaget i det hele taget har vundet baade Forstaaelse og Velvillie, hvad de forskellige Talere have givet Udtryk.

Naar det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Niels Rasmussen) karakteriserede Lovforslaget som havende 3 af ham nærmere specificerede Formaal, erkender jeg, at det ærede Medlem i saa Henseende har rigtigt opfattet saavel det i forrige Rigsdagssamling af min Forgænger forelagte Lovforslag som ogsaa det her foreliggende, der, omend Formen er en noget anden, dog tilsigter det samme.

Naar det ærede Medlem mente, at Lønsetserne var noget lave — det ærede Medlem tænkte formentlig særlig paa de til de 3 Bygningsinspektører anførte Lønsetser —, skal det gerne indrømmes. Men det har fra alle Sider, baade under Udvalgsbehandlingen og Forhandlingen i Folketinget, og jeg synes ogsaa heroppe, været forudsat, at man maatte regne med, at de paagældende Inspektører havde adskillig privat Virksomhed ved Siden af. Man kunde jo ikke regne med, at det vilde lade sig gøre at faa virkelig dygtige Kræfter for de Lønninger, her ere foreslaaede, hvis ikke de paagældende havde Lov til at have privat Arbejde ved Siden af. Jeg er nu heller ikke saa sikker paa, at dette er et Omraade, hvor det er forkert, at de paagældende have privat Ar-